

bliver tilovers deler man, det Halve til Fordeel for Grundtarten og det Halve til Fordeel for Næringen, hvorimod Formue og Leilighed, Gadeareal, Brandassurance og flere andre Objecter ikke faae noget af de Indtægter, Byen har. Gaaer man nu over til de enkelte Fordelinger af Udgifterne, saa finder man, at f. Ex. Indquarteringskatten lignes halvt paa Grundtarten og halvt paa Næringen, medens Intet lignes paa Formue og Leilighed, der dog vistnok ogsaa bør have Deel i Indquarteringen. Borgervæbningskatten lignes halvt paa Grundtarten og halvt paa Næringen; jeg troer ogsaa, at Formue og Leilighed skulde paalignes Noget deraf. Af Ligningskatten lignes $\frac{1}{4}$ paa Grundtarten, $\frac{1}{4}$ paa Næringen og Halvdelen paa Formue og Leilighed, altsaa deles den i mange Dele. Udgifter af Renter og Capitaler lignes halvt paa Grundtart og halvt paa Næringen; undertiden gaae enkelte Renter over paa Formue og Leilighed, uden at man har faste Bestemmelser derved. Bro-lægningsafgiften lignes alene paa Gadearealet, men det synes dog, at den ogsaa vedkommer Næringsdriften saavel som ogsaa Formue og Leilighed, saa at de billigen burde tage Deel deri. Udgifterne til Vægter og Brandvæsenet lignes alene paa Assurance, skjøndt Formue og Leilighed ogsaa burde tage Deel deri. Halvdelen af Gadebelysningen lignes paa Assurance og Halvdelen paa Formue og Leilighed; jeg veed ikke, hvorfor de Næringsdrivende ikke ogsaa skulle betale Noget dertil. Paa Formue og Leilighed alene lignes Fattigkat, Skolekat, Delinquentomkostninger og, som jeg før sagde, Halvdelen af Ligningskatten, desuden Præstepenge; Halvdelen af Retsbetjentenes Løn lignes med $\frac{1}{4}$ Deel paa Næringen og $\frac{1}{4}$ Deel paa Grundtarten. Der er altsaa Ting, der deles i 3 á 4 Dele, og hver Deel sættes over paa sit Skatteobject; dette gjør det Hele saa combineret og indviklet, at man maa være meget indvilet i alle disse Hemmeligheder for at komme ud af det. Disse Uanskeligheder mener jeg nu burde hæves ved en Lov, som giver sig ud for at være en Skattelov. Man vil maastee sige, at det er ikke let; ja, det kan vel være sandt, men overkommes kan det. Jeg vil blot forsøge at fremsætte

min øjeblikkelig fattede Mening om Sagen, uden at jeg dog vil fremsætte det som noget Bestemt, der bør fastholdes. Jeg vil tage Aarhus By til Exempel, den har 10,000 Rb. i Indtægt og 60,000 i Udgift; drage vi nu Indtægterne fra Udgifterne, saa beholde vi 50,000 Rb. tilbage, der saaledes bliver Gjenstand for Skatteligning. Af de Brancher, der skulle udrede Skatten, har jeg sagt, at de 4 ere bestemte og kunne ikke forandres, nemlig Grundtarts-Assurance, Gadeareal og Hartkorn, men der er Intet til Hinder for ved Regulatorer at fastsætte, at disse Brancher, disse Skatteobjecter, skulle bære saa og saamange Procenter af den samlede Sum, som skal udredes. Jeg vil f. Ex. sætte, at disse 4 Brancher tilsammen skulde udrede 20 pCt. af de 50,000 Rb., hvorom der er Tale, det bliver altsaa 10,000 Rb.; vi have altsaa 40,000 Rb. tilbage, som skulle udredes af Næringen og efter Formue og Leilighed. Vilde vi beholde Næringen, saa maae vi ogsaa tage nogle visse Procenter af den, men jeg finder, at disse to Skatteobjecter bør slaes sammen, saaat man siger: disse 40,000 Rb. skulle udredes af Næring og Formue og Leilighed, eller ved en Byffkat. Det vilde da blive langt lettere for Ligningscommissionen; thi medens den før skulde fastsætte 2 Ligninger efter Skjøn, vilde den nu kun have een Ligning at fastsætte efter et Skjøn, og det efter et Skjøn, som den før har afgivet, nemlig ved Formue og Leilighed. Saaledes havde jeg tænkt mig, at Dronningen af Ligningen kunde og burde være ved en ny Ligningslov.

Hvad Slutningen af § 8 angaaer, kan jeg heller ikke være saa ganske enig med den ærede Forslagsstiller, naar han drager Ligningscommissionen ind med imellem dem, der skulle bedømme, hvorvidt Ligningen er rigtig eller ikke, naar der fremkommer Klager. Ligningscommissionen er Part i Sagen og bør derfor ikke være Dommer; den skal kun afgive sin Erklæring, medens Communalbestyrelsen skal dømme. Der maa derfor være en Overautoritet, der afgjør Sagen, naar Klagerne ikke finde sig tilfredse med Communalbestyrelsens Dom; men efter min Formening burde det ikke være Inden-